

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: T. S.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Radoslavem Bolfem, advokátem, se sídlem Fibichova 218, 276 01 Mělník, proti žalovanému: **Magistrátu města Děčín, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad**, se sídlem Mírové nám. 1175/5, 405 38 Děčín IV, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2014, č.j. OSC/Rp-1360/40664/2014, sp. zn. OSC/61876/2014/Bedn,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce, jež byla soudu skrze datovou schránku doručena dne 2.10.2014, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2014, č.j. OSC/Rp-1360/40664/2014, sp. zn. OSC/61876/2014/Bedn, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit dne 24.4.2014 v 10:23 hod. na silnici č. I/62 u obce Dobkovice u čerpací stanice GAZ PETROL ve směru jízdy na Ústí nad Labem tím, že jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky ALFA ROMEO se státní poznávací značkou „X“ se neřídil svislou dopravní značkou č. B 21a „Zákaz předjíždění“ a vodorovnou dopravní značkou č. V 1a „Podélná čára souvislá“, když v uvedeném místě předjížděl před sebou jedoucí motorové vozidlo. Žalobce tak jednak předjížděl jiné motorové vozidlo tam, kde to je místní úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, a jednak nerespektoval zákaz přejíždět vodorovnou dopravní značkou č. V 1a „Podélná čára souvislá“. Žalobce navíc následně v rámci dopravní kontroly nepředložil příslušníkovi Policie České republiky ke kontrole osvědčení o registraci vozidla. Žalobce měl tímto jednáním porušit

ustanovení § 4 písm. c) a ustanovení § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu, za což mu byla dle ustanovení § 125c odst. 4 písm. d) ve spojení s ustanovením § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 7.000,- Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců, a povinnost uhradit náklady správního řízení částkou ve výši 1.000,- Kč. Žalobce se současně touto žalobou také domáhá přiznání odkladného účinku žalobě.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ustanovení § 46 s.ř.s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ustanovení § 5 s.ř.s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřípustnosti návrhu v ustanovení § 5 s.ř.s. je rozveden v následujících ustanoveních s.ř.s., např. v ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to s poukazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť žaloba vůči němu byla ze strany žalobce podána předčasně.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí je toliko prvoinstančním rozhodnutím, když bylo vydáno správním orgánem v prvním stupni, které je možné napadnout odvoláním.

K rozhodnutí žalovaného, jež bylo žalobcem označeno za předmět přezkumu v rámci správního soudnictví, soud podotýká, že z něj prokazatelně vyplývá, že žalobce byl náležitě poučen o tom, že proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to právě u žalovaného. Žalovaný soudu k jeho výzvě ze dne 3.10.2014, č.j. 75A 16/2014-10, písemností ze dne 6.10.2014, č.j. OSC/Rp-1360/40664/2014, sp. zn. OSC/88729/2014-Bedn, sdělil, že žalobce proti jeho rozhodnutí ze dne 7.7.2014, č.j. OSC/Rp-1360/40664/2014, sp. zn. OSC/61876/2014-Bedn, podal dne 3.9.2014 odvolání, které bylo žalovaným vyhodnoceno jako opožděné. Žalovaný dále uvedl, že předmětný správní spis spolu s vyjádřením k podanému odvolání byl z jeho strany písemností ze dne 19.9.2014, č.j. OSC/84017/2014-Bedn, postoupen odvolacímu správnímu orgánu, tj. Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Soud následně u Krajského úřadu Ústeckého kraje

telefonicky (viz úřední záznam na č.l. 15), ověřil, že tento odvolací správní orgán o podaném odvolání žalobce doposud nijak nerozhodl.

Pokud ovšem žalobce před podáním předmětné správní žaloby proti rozhodnutí žalovaného nevyčkal rozhodnutí odvolacího správního orgánu, je nutno předmětnou žalobu odmítnout pro předčasnost s poukazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť žalobce sice vyčerpal řádný opravný prostředek, tj. odvolání, který byl připuštěn v řízení před správním orgánem, avšak nevyčkal na konečné rozhodnutí odvolacího správního orgánu ve věci, a tudíž nepřípustně brojí toliko proti prvoinstančnímu rozhodnutí, a nikoliv proti konečnému rozhodnutí ve věci, které z povahy věci je v daném případě rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 5 s.ř.s.

Pro úplnost soud poznamenává, že pokud se nebude žalobce ztotožňovat s případným rozhodnutím odvolacího orgánu, může toto „konečné“ rozhodnutí ve věci napadnout správní žalobou podanou ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. u místně příslušného správního soudu.

S ohledem na shora rozvedené skutečnosti, které korespondují konstantní judikatuře správních soudů v této otázce včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12.5.2005, č.j. 2 Afs 98/2004-65, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005, www.nssoud.cz), soudu tedy nezbylo než žalobu ve výroku ad I) tohoto usnesení odmítnout.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku ad II) tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O případném vrácení soudního poplatku žalobci soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl z jeho strany uhrazen.

Pro úplnost soud směrem k žalobci doplňuje, že soud rovněž nerozhodoval o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku dle ustanovení § 72 odst. 3 s.ř.s., neboť s ohledem na odmítnutí žaloby pro předčasnost tento návrh ztratil na významu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 13. října 2014

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tvarová